ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម

បច្ចេកទេស
ដាំដំណាំការ៉ុត

រៀបចំដោយៈ នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម សហការជាមួយ

នាយកដ្ឋានសាកវប្បកម្ម និងដំណាំរួមផ្សំ នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម

ឧបត្ថម្ភការបោះពុម្ពដោយៈ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ឆ្នាំ២០១៨

សៀវភៅ

ស្ដីពី

បច្ចេកទេសដាំដំណាំការ៉ុត

រៀបចំដោយ

នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម សហការជាមួយ
នាយកដ្ឋានសាកវប្បកម្ម និងដំណាំរួមផ្សំ នាយកដ្ឋានការពារដំណាំ
អនាម័យ និងភូតគាមអនាម័យ នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម

បោះពុម្ពលើកទី១ ចំនួន ២០០០ ច្បាប់

ឧបត្ថម្ភការបោះពុម្ពដោយៈ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

រក្សាសិទ្ធិដោយៈ នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម

សមាសភាពចូលរួមចំណែកផលិតសៀវភៅ
ស្តីពីបច្ចេកទេសដាំដំណាំការ៉ុត

I. ទីប្រឹក្សាផ្តល់យោបល់:

១. ឯកឧត្តមបណ្ឌិត **ងិន ឆាយ** ប្រតិភូរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាទទួលបន្ទុកជាអគ្គនាយក នៃអគ្គនាយកដ្ឋានកសិកម្ម

២. បណ្ឌិត **ម៉ៅ មិនា** នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម

៣. បណ្ឌិត **គៀន សុភា** នាយកដ្ឋានសាកវប្បកម្ម និងដំណាំរួមផ្សំ

៤. លោក **គឹម ដារ៉ា** នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម។

II. អ្នករៀបរៀង:

១. លោក **ផាន ទូច** នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម។

III. អ្នកស្រាវជ្រាវ:

១. លោក **ផន ប្រុស** នាយកដ្ឋានសាកវប្បកម្ម និងដំណាំរួមផ្សំ

២. លោក **អន វណ្ណៈ** នាយកដ្ឋានសាកវប្បកម្ម និងដំណាំរួមផ្សំ។

IV. ក្រុមការងារត្រួតពិនិត្យ និងកែសម្រួល:

១. លោក **ជីម ចាន់ណា** នាយកដ្ឋានការពារដំណាំ អនាម័យនិងភូតគាមអនាម័យ

២. លោក **ហុខ ទ្រី** នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម

៣. លោក **ស្រេខ ឫទ្ធី** នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម។

មាតិកា

ទំព័រ

I. សេចក្ដីផ្ដើម..១
II. លក្ខខណ្ឌបរិស្ថាន..៣
១. លក្ខខណ្ឌដីដាំដុះ..៣
២. លក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុ..៤
III. លក្ខណៈរូបសាស្ត្រ..៤
១. ផ្កា ៤
២. គ្រាប់..៥
៣. ស្លឹក..៥
៤. មើម...៦
IV. ការជ្រើសរើសពូជការ៉ុត...៧
V. បច្ចេកទេសដាំដុះ...៧
១. ការរៀបចំដី...៧
២. ការដាំដុះ..៨
VI. ការប្រើប្រាស់ជី...១០
១. ពេលវេលា និងកម្រិតនៃការប្រើប្រាស់ជី...១០
VII. ការថែទាំ...១១
១. ការស្រោចស្រពលើដំណាំការ៉ុត...១១
២. ការសំអាតស្មៅចង្រៃ...១២
VIII. អំពីជំងឺ និងសត្វល្អិតចង្រៃលើដំណាំការ៉ុត..១៣
១. ជំងឺលើដំណាំការ៉ុត...១៣
២. សត្វល្អិតលើដំណាំការ៉ុត...១៨
IX. ការប្រមូលផល...២០
១. បច្ចេកទេសក្រោយពេលប្រមូលផល...២១
២. ការជ្រើសរើស ឬបែងចែកចំណាត់ថ្នាក់..២២
៣. ការវេចខ្ចប់...២២
៤. ការស្ដុកទុក...២៣
៥. ការដឹកជញ្ជូន..២៣

ដំណាំការ៉ុត (Daucus Carota Sutsp.Satnus)

I.សេចក្តីផ្តើម

កា៉រុត គឺជាដំណាំមួយប្រភេទ ដែលត្រូវបានគេដាំដុះនៅពាសពេញពិភពលោក។ ចំនួនផលិតផលដំណាំការ៉ុតនៅលើពិភពលោកសរុបស្មើនឹង ៦០% បើប្រៀបធៀបទៅនឹងដំណាំផ្សេងៗទៀត ដំណាំការ៉ុតនៅតំបន់អាស៊ីភាគច្រើន មានការនិយមដាំដុះតែចំពោះប្រភេទការ៉ុតដែលមានសំបកពណ៌ស្វាយ ក្រហម រាងលឿង និងពណ៌ទឹកក្រូចជាដើម។ ជាទូទៅដំណាំការ៉ុតជាដំណាំមានអាយុកាលពី ១ឆ្នាំឬអាចដល់ពីរឆ្នាំ អាស្រ័យទៅលើប្រភេទពូជរបស់វា ហើយវាអាចដាំដុះបានទាំងនៅតំបន់ត្រូពិច និងស៊ុបត្រូពិច។ ដំណាំការ៉ុតស្ថិតនៅក្នុងគ្រួសារ Apiaceae និងមានអំបូរឈ្មោះ Daucus វាមានប្រភពកំណើតមកពីទ្វីបអឺរ៉ុប និងតំបន់អាស៊ីបូពាណ៌ ហើយដំណាំនេះ

គេអាចធ្វើការប្រើប្រាស់ និងហូបចុកនៅផ្នែកមើមដោយវាបានផ្តល់នូវអត្ថប្រយោជន៍ ច្រើនដល់សុខភាពនេះ បើយោងតាមការសិក្សាស្រាវជ្រាវតាមលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រ និងកត្តារួមផ្សំផ្សេងៗទៀត។ បានបង្ហាញឱ្យឃើញថា ដំណាំនេះគេអាចយកវាទៅធ្វើការដាំដុះនៅក្នុងផើង និងក្នុងឧបករណ៍ផ្សេងៗទៀតជាពិសេសត្រូវបានគេយកទៅដាំដុះក្នុងលក្ខខណ្ឌជាផ្ទះកញ្ចក់ និងប្លាស្ទីកជាដើម។

ជាងនេះទៀត ដំណាំការ៉ុត អាចជួយបង្កើនសុខភាពភ្នែក ស្បែក ប្រព័ន្ធប្រសាទ រាងកាយ បេះដូង និងប្រព័ន្ធការពារជំងឺផ្សេងៗទៀតផង ដែរ។ មើមការ៉ុតងាយស្រួលដាំដុះ និងប្រមូលផល។ ការ៉ុតមានរសជាតិ ឆ្ងាញ់ ដោយសារមើមមានរស់ជាតិ Carotene ច្រើន ដែលរាងកាយមនុស្ស អាចចម្រាញ់ទៅជា Vitamine A ។ Carotene គឺជាសារជាតិមានពណ៌លឿង ទុំ មាននៅក្នុងមើមការ៉ុត ផ្លែល្ពៅមើមដំឡូងពណ៌លឿង ផ្លែម្ទេសក្រហម ជាដើម ផលប្រយោជន៍មើមការ៉ុតក្រោយការបរិភោគរួច ជួយឱ្យភ្លឺភ្នែក និងកាត់បន្ថយគ្រោះថ្នាក់មហារីកសួត។

ការ៉ុតគឺជាប្រភពដ៏សំខាន់ ក្នុងការផ្តល់ជីវជាតិ មានដូចជាវីតាមីន អា(A) ជំនួយសុខភាពភ្នែក។ នៅប្រទេសកម្ពុជា មានស្ត្រី និងកុមារភាគ ច្រើនមានជំងឺខ្វាក់មាន់ បណ្តាលមកពីកង្វះរបបអាហាមិនមានជីវជាតិ គ្រប់គ្រាន់ ។ ការ៉ុតតូច ទម្ងន់ ៥០ក្រាម អាចផ្តល់ វីតាមីន អា ច្រើនជាង ១៥០% នៃបរិមាណវីតាមីន អា ដែលបានទទួលទានប្រចាំថ្ងៃ។ ការ៉ុត ជាប្រភពអាហារដែលមានជាតិសសៃ ជាតិខ្លាញ់ និងកាឡូរីទាប។ ការ៉ុត ឆៅដែលសកសំបកចេញ អាចបរិភោគលេងបានសម្រាប់កុមារ និងយុវ វ័យ។ មិនតែប៉ុណ្ណោះការ៉ុត គេអាចយកទៅស្ងោរហើយកិនឱ្យម៉ត់ដាក់ ក្នុងរបបអាហារ ប្រចាំថ្ងៃរបស់ទារកក៏បាន ។

សារធាតុចិញ្ចឹម	ភាគរយនៃសារធាតុចិញ្ចឹម ក្នុងផ្លែការ៉ុត ស្រស់	ភាគរយនៃសារធាតុចិញ្ចឹមក្នុង ផ្លែការ៉ុត ក្រោយចំអិនរួច
កាល់ស្យូម	៤%	៤%
សារធាតុសសៃរ	១៤%	១៨%
ជាតិដែក	២%	២%
ជាតិម៉ង់កាណែស	៩%	១២%
ប៉ូតាស្យូម	១២%	១០%
វិតាមីនA	៤២៨%	៥៣២%
វិតាមីនB6	៩%	១២%
វិតាមីនC	១៣%	១៨%
វិតាមីនE	៤%	៨%
វិតាមីនK	២១%	២៦%

II. លក្ខខណ្ឌបរិស្ថាន

១. លក្ខខណ្ឌដីដាំដុះ

ជាទូទៅដំណាំការ៉ុត គឺជាដំណាំដែលអាច ធ្វើការដាំដុះនៅក្នុងតំបន់ត្រជាក់ មានសីតុណ្ហភាពចន្លោះពី ១៥ ទៅ ២១ °C ព្រោះសីតុណ្ហភាព កម្រិតនេះ អាចធ្វើឱ្យពណ៌របស់មើមល្អ។ ដំណាំ

ការ៉ុត អាចដុះលូតលាស់បានល្អ លុះត្រាដីមានជីជាតិគ្រប់គ្រាន់(មានសារធាតុសរីរាង្គច្រើន និងមាន pH ចាប់ពី ៥.៥ ទៅ ៦ ទើបអាចទទួលបានទិន្នផលខ្ពស់)។

២. លក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុ

ដំណាំការ៉ុតអាចដុះលូតលាស់បានល្អ នៅតំបន់ដែលមានអាកាសធាតុត្រជាក់ក្នុងកម្រិតសីតុណ្ហភាពចន្លោះពី១៥-២១ អង្សាសេ និងកម្រិតសីតុណ្ហភាពចន្លោះពី ១៧ ទៅ ២៤អង្សាសេ ជាលក្ខខណ្ឌល្អបំផុតសម្រាប់ការដុះលូតលាស់របស់ដំណាំការ៉ុត។ វាជាប្រភេទដំណាំមានការដាំដុះប្រចាំឆ្នាំ និងអាចដុះលូតលាស់បានល្អក្នុងតំបន់ដែលមានរបបទឹកភ្លៀងប្រចាំឆ្នាំសមស្រប ប៉ុន្តែក៏ត្រូវការដីដែលមានប្រព័ន្ធបញ្ចេញបញ្ចូលទឹកបានល្អ និងមានជីកំប៉ុស្តច្រើន។

ត្រូវជ្រើសរើសទីតាំងដែលមានពន្លឺព្រះអាទិត្យគ្រប់គ្រាន់ ព្រោះដំណាំប្រភេទនេះ មិនអាចដុះលូតលាស់បានល្អនៅតំបន់ដែលមានសីតុណ្ហភាពឡើងខ្ពស់ ឬមានភ្លៀងធ្លាក់ច្រើន និងពេញមួយឆ្នាំនោះទេព្រោះអាចធ្វើឱ្យទិន្នផលដំណាំការ៉ុតធ្លាក់ចុះ។

III. លក្ខណៈរូបសាស្ត្រ

១. ផ្កា:

ដំណាំការ៉ុតមានផ្កា អាចរហូតដល់១០០០ផ្កា ។ ផ្ទៃខាងក្រៅរបស់ផ្កាមានភាពចាស់ ឬរីកមុន រហូតល់ដល់ផ្ទៃកណ្តាលរបស់ផ្កា និងចង់លម្អង។ ផ្កានីមួយៗមាន៥ត្របក បំពង់កេសរឈ្មោលមាន៥ និង បំពង់កេសញីមាន២ ហើយវាមានអូវុល២ដែរ។ ដំណាំការ៉ុតវាមានស្វ័យដំណើរលម្អងដោយផ្ការបស់វា មានគ្រប់លក្ខណៈ (perfect flowers) និងមានរាងជាកញ្ចុំៗ ហើយគេអាចធ្វើការបង្កាត់បានដែរ ដោយក្នុងបំណងចង់បានពូជសុទ្ធជាដើម។

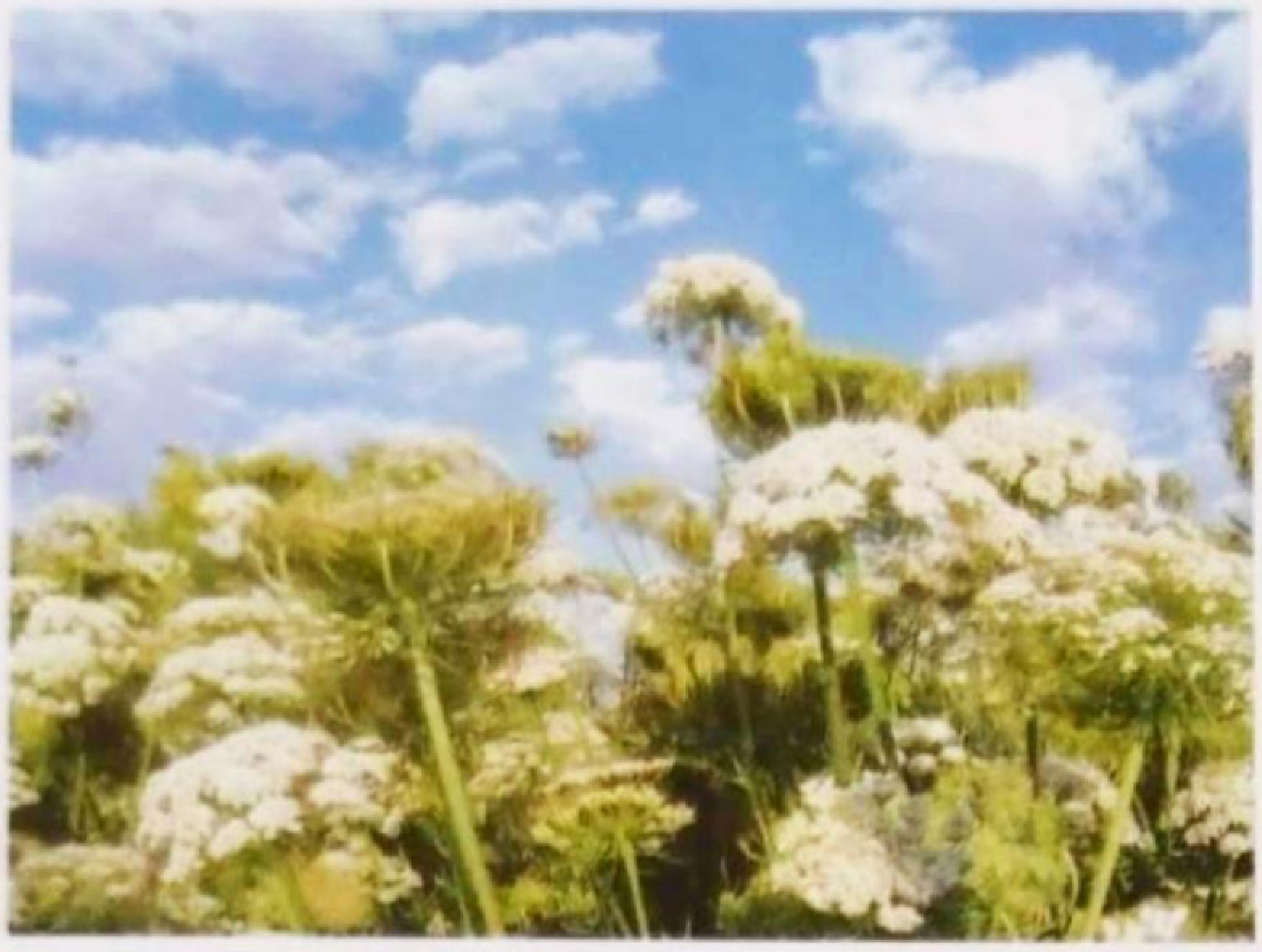

២. គ្រាប់

គ្រាប់របស់ដំណាំការ៉ុត ផលិតឡើងតាមរយៈដំណើរបង្កាត់លម្អង ដើម្បីបង្កើនភាពសុទ្ធ មានលក្ខណៈឯកសណ្ឋាន និងមានដំណុះគ្រាប់ល្អជាដើម។

គ្រាប់ដំណាំការ៉ុតមានទំហំតូច ជាមធ្យមទំហំរបស់វាគឺ១ម.ម និងមានពណ៌ត្នោត និងមានចំនួន២៣,០០០ គ្រាប់ក្នុង១ កញ្ចុំផ្កា គ្រាប់របស់វាមានអំប្រិយ៉ុង មានអត្រាដំណុះខ្ពស់ ហើយកូនរបស់វានេះមានភាពរឹងមាំល្អ។

៣. ស្លឹក

ស្លឹករបស់ដំណាំការ៉ុត គេអាចបរិភោគបាន ដូចមើមរបស់វាដែរ ក្នុង១ដើមវាមានស្លឹកចំនួនពី៨ទៅ១២ទងស្លឹក នៅផ្នែកខាងលើដី និងផ្នែកគល់នៅក្រោមដី ហើយស្លឹករបស់វាមានពណ៌បៃតងខ្ចី ដោយផ្ទៃស្លឹក

របស់ វាមានលក្ខណៈឆែកៗ។

៤. មើម

ដំណាំការ៉ុត គេតែងបរិភោគមើមភាគច្រើន ហើយមើមរបស់វាមានពណ៌ស៊ីជំពូ ក្រមៅ ក្រហម ស និងលឿងជាដើម។ វាមានភាពលូតលាស់ផ្នែកខាងស្លឹក នៅដំណាក់កាលដំបូង កាលណាស្លឹកវាលូតលាស់ខ្លាំង មើមឫសកែវរបស់វាក៏លូតលាស់ខ្លាំងដែរ។ ឫសកែវរបស់ដំណាំការ៉ុត វាមានការកកើតឡើងដោយសារ hypocotyl ជាមួយនឹងឫសរយាង ដែលតភ្ជាប់មកពីបំពង់ xylem។ ជាមួយគ្នានេះដែរ ឫសកែវ និង hypocotyl ផ្សំគ្នាបង្កើតបានទៅជាមើមការ៉ុត។ មើមដំណាំការ៉ុត វាមានទំហំ និងទ្រង់ទ្រាយប្រែប្រួលអាស្រ័យទៅតាមប្រភេទដី និងលក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុ ហើយមើមរបស់វាមិនមានថ្នាំងទេ។

IV. ការជ្រើសរើសពូជការ៉ុត

ដំណាំការ៉ុតមានពូជច្រើនប្រភេទនៅទ្វីបអាស៊ីយើងនេះ ដោយមានពូជខ្លះកំពុងធ្វើការដាំដុះ និងទទួលបាននូវការពេញនិយមនៅតំបន់នេះផងដែរ ដែលពូជទាំងនោះមានដូចជា Mini sweet, Hybreed sun Rise red និងពូជផ្សេងទៀត។ គ្រាប់ពូជត្រូវមានអត្រាដំណុះខ្ពស់ និងមានភាពធន់ទៅនឹងកត្តាចង្រៃផ្សេងៗ ព្រមទាំងមានទិន្នផលខ្ពស់។ ជាពិសេសត្រូវមានលក្ខណៈសម្បត្តិដូចខាងក្រោម៖

- ពូជត្រូវមានប្រភពច្បាស់លាស់ (ពូជក្នុងស្រុកឬពូជបង្កាត់)
- ពូជមានអាយុកាលកំណត់ត្រឹមត្រូវ
- ពូជមានអត្រាដំណុះចាប់ពី ៨៥-៩០ %
- ពូជធន់ទៅនឹងការប្រែប្រួលអាកាសធាតុ សត្វល្អិត និងជំងឺ។

V. បច្ចេកទេសដាំដុះ

១. ការរៀបចំដី:

ទីតាំងចម្ការ ត្រូវបានជ្រើសរើស និងរៀបចំឱ្យបានល្អ និងត្រូវធ្វើការភ្ជួររាស់ដីឱ្យបានចាប់ពី៣ ទៅ ៤ដង ដោយត្រូវធ្វើការសំអាតដី និងរាស់ដីឱ្យបានរាបស្មើល្អ ត្រូវហាលដីឱ្យបានពី៧-១០ថ្ងៃ ។

ត្រូវធ្វើការដាក់ជីកំប៉ុស្តចំនួន២៥តោន/ហ.ត ទ្រាប់បាត ក្នុងពេលភ្ជួររាស់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវ និងធ្វើការសំអាតស្មៅមុនពេលដាក់ជី រីឯទំហំរងត្រូវលើកទទឹង១ម៉ែត្រ និងបណ្ដោយអាស្រ័យទៅតាមលទ្ធភាពដី ឬសារធាតុសរីរាង្គផ្សេងៗចំនួន១.៥-២គ.ក្រក្នុងផ្ទៃដី១ម៉ែត្រការ៉េ និងត្រូវកប់ក្នុងជម្រៅពី២៥-៣០ ស.ម។

២. ការដាំដុះ

២.១. ការជ្រើសរើសទីតាំង

មុនដាំត្រូវធ្វើការជ្រើសរើសទីតាំងដូចជា ដីមិនលិចទឹក អាចធ្វើការដាំដុះបានពេញមួយឆ្នាំ(ទាំងរដូវប្រាំង និងរដូវវស្សា) នៅជិតប្រភពទឹក មានប្រព័ន្ធស្រោចស្រពគ្រប់គ្រាន់ មិនស្ថិតនៅក្រោមម្លប់ឈើ ជាទីតាំងដែលមានពន្លឺព្រះអាទិត្យគ្រប់គ្រាន់។

២.២. ការដាំ

- ដំណាំការ៉ុតជាទូទៅគេតែងដាំដោយគ្រាប់ផ្ទាល់ ព្រោះវាបានផ្ដល់មើមវែងល្អ ចំពោះការដាំត្រូវប្រើប្រាស់គ្រាប់ពូជចន្លោះពី៥-៦គ.ក្រក្នុង១ហិកតា

- ឫសកែវដំណាំការ៉ុតមានការរីកលូតលាស់លឿន ហើយឫសកែវនេះហើយ ដែលបានវិវត្តន៍ទៅជាមើមការ៉ុត

- ត្រូវលើករង ទំហំ ៨០-១០០ ស.ម កម្ពស់ ១៥-២០ ស.ម នៅ

រដូវប្រាំង និង២០-២៥ ស.ម នៅរដូវស្សា

- ត្រូវយកគ្រាប់ពូជទៅដាក់ហាលឱ្យត្រូវកម្ដៅថ្ងៃរយៈពេលពី២-៣ ម៉ោង បន្ទាប់មកត្រូវយកគ្រាប់ទៅត្រាំទឹកក្ដៅអ៊ុនៗចំនួនពី២៥ទៅ៣០ នាទី មុនពេលយកទៅដាំដើម្បីសម្លាប់មេរោគ ដែលបានជាប់មកជាមួយគ្រាប់ដំណាំ។

គ្រាប់ពូជដំណាំការ៉ុត

ការដាំគ្រាប់ពូជការ៉ុត

- ចន្លោះគុម្ពប្រវែង ៣០ ស.ម ចន្លោះជួរ ឬដើមប្រវែង៨០ស.ម

- ត្រូវសាបគ្រាប់នៅជម្រៅ១,៥ ស.ម នៅពេលដំណាំដុះញឹកពេកត្រូវដក ឬកាត់ចោលខ្លះ ដោយរក្សាចន្លោះពីដើមមួយទៅដើមមួយទៀតចម្ងាយ១០ ស.ម និងត្រូវបន្ថែមកាកសំណល់ជាគម្របដី ដើម្បីរក្សាសំណើម និងការពារស្មៅចង្រៃ។

- ត្រូវធ្វើការសំអាតគ្រាប់ពូជឱ្យបានល្អ ត្រូវយកផ្សិត Tricoderma ចំនួន៥% លាយជាមួយគ្រាប់ពូជមុនធ្វើការដាំដុះ។

ការដាំដុះជាទូទៅដំណាំការ៉ុតគេតែងដាំដោយគ្រាប់ផ្ទាល់ក៏ប៉ុន្តែមុនដាំ ត្រូវយកគ្រាប់ពូជទៅលាយជាមួយដីខ្សាច់ ដោយគ្រាប់ពូជចំនួន១ភាគ និងដីខ្សាច់ចំនួន៤ភាគ ដើម្បីឱ្យគ្រាប់ពូជមិនស្អិតជាប់គ្នា និងដុះលូតលាស់បានឆាប់រហ័ស។

VI. ការប្រើប្រាស់ជី

មុនធ្វើការប្រើប្រាស់ជី ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការវិភាគរកកម្រិតសារធាតុចិញ្ចឹមដែលមាននៅក្នុងដីជាមុនសិន។ ត្រូវធ្វើឱ្យដីមានសំណើមដើម្បីឱ្យជីងាយរលាយ នៅពេលដំណាំការ៉ុតមានកម្ពស់ ៥ ស.ម ត្រូវធ្វើការដាក់ជីកែង(១៥.១៥.១៥) ចំនួន១០ក្រាម ក្នុង១ម៉ែត្រការ៉េ និងដាក់ជីកំប៉ុស្តចំនួន១.៥ គ.ក្រ - ២ គ.ក្រ លើផ្ទៃដី១ម៉ែត្រការ៉េ ឬអាចប្រើជី NPK (១៦.១៦.0) ចំនួន២ kg និងជីកំប៉ុស្តចំនួន១៥0kgលើផ្ទៃដី១០០ម^{២} សម្រាប់ទ្រាប់បាត

គំនរជីកំប៉ុស្ត

សកម្មភាពដាក់ជីទ្រាប់បាត

១. ពេលវេលា និងកម្រិតនៃការប្រើប្រាស់ជី

- ការដាក់ជីលើកទី១ ត្រូវដាក់បន្ទាប់ពីដាំបាន៥-៧ថ្ងៃ ត្រូវដាក់ជីអ៊ុយរ៉េក្នុងកម្រិត១០ក្រាមលើផ្ទៃដី១ម៉ែត្រការ៉េ និងដាក់ជី ១៥.១៥.១៥ ចំនួន១០ ក្រាមលើផ្ទៃដី១ម៉ែត្រការ៉េ
- ការដាក់ជីលើកទី២ ត្រូវដាក់ជី ១៥.១៥.១៥ ក្នុងកម្រិត១០ក្រាមលើផ្ទៃដី១ម៉ែត្រការ៉េ បន្ទាប់ពីដាំបានចំនួន១៤ថ្ងៃ
- ការដាក់ជីលើកទី៣ ត្រូវដាក់ជី១៥.១៥.១៥ ក្នុងកម្រិត១៥-២០ក្រាមលើផ្ទៃដី១ម៉ែត្រការ៉េ។

ប្រភេទជី កំប៉ុស្ដ

ប្រភេទជី ១៥.១៥.១៥

អាចប្រើប្រាស់ជីលាមកសត្វ និងកំប៉ុស្ដ ចំនួន ១០ទៅ១៥តោន លើផ្ទៃដី១ហិកតា។ ត្រូវដាក់មុនពេលរៀបចំដី ឬមុនពេលភ្ជួរលុប ត្រូវលាយឱ្យបានស្មើសាច់ល្អ អាចបង្កើនរហូតដល់២០តោន បើមានលទ្ធភាពរកបាន នឹងអាចប្រើប្រាស់សារធាតុ Znso4 ចំនួន២៥kg/ha បន្ថែមដើម្បីលាយជាមួយជីទ្រាប់បាត។

លាមកសត្វ

ប្រភេទជី កំប៉ុស្ដ

VII. **ការថែទាំ**

១. ការស្រោចស្រពលើដំណាំការ៉ុត:

- ត្រូវផ្ដល់ទឹកឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដល់ស្រទាប់ដីខាងលើ នៅពេលដាំគ្រាប់ពូជ ត្រូវធ្វើការស្រោចស្រពឱ្យបាន២-៣ ដងក្នុង១ថ្ងៃ ដើម្បីឱ្យ

កូនការ៉ុតដុះលូតលាស់បានល្អ

- បន្ទាប់ពីការដុះពន្លកត្រូវធ្វើការស្រោចស្រពឱ្យបាន២ដងក្នុងមួយថ្ងៃ គឺពេលព្រឹក និងពេលល្ងាច

- ចំពោះការស្រោចស្រពនៅរដូវវស្សា ត្រូវធ្វើនៅចន្លោះពេលដីស្ងួតបានហើយ

- ត្រូវមានប្រព័ន្ធសម្រាប់បង្ហូរទឹកចេញ-ចូលនៅតាមចន្លោះរងនីមួយៗ

បន្ទាប់ពីបានធ្វើការស្រោច នៅពេលរសៀល ហើយត្រូវធ្វើការគ្របរងឱ្យបានល្អ ដើម្បីការពារការបាត់បង់ទឹក ដោយរំហួត នៅក្នុងអំឡុងពេលអាកាសធាតុ ឡើងកម្ដៅខ្លាំង និងថែមទាំងធ្វើឱ្យដំណាំការ៉ុតលូតលាស់បានឆាប់រហ័ស។

ការស្រោចស្រព

ចន្លោះរងមានចង្អូរបង្ហូរទឹក

២. ការសំអាតស្មៅចង្រៃ:

ការកម្ចាត់ស្មៅចង្រៃ ត្រូវធ្វើឡើងឱ្យបានទៀងទាត់ ជៀសវាងការបាត់បង់សារធាតុចិញ្ចឹម ធ្វើឱ្យដំណាំលូតលាស់មិនល្អ អាចបំបាត់ជម្រកសត្វចង្រៃផ្សេងៗ អាចប្រើប្រាស់ថ្នាំពុលកំចាត់ស្មៅចំនួន១លីត្រនៃធាតុ

សកម្មថ្នាំ(a.i) សម្រាប់ផ្ទៃដី/ហាត។ ចំពោះការធ្វើស្មៅជាលើកដំបូង គឺនៅពេលដែលកូនដំណាំមានអាយុចាប់ពី១៥ថ្ងៃឡើងទៅ ។

សកម្មភាពនៃការកម្ចាត់ស្មៅក្នុងចម្ការដំណាំការ៉ុត

VIII. អំពីជំងឺ និងសត្វល្អិតចង្រៃលើដំណាំការ៉ុត

១. ជំងឺលើដំណាំការ៉ុត

១.១. ជំងឺអុចស្លឹកការ៉ុត:

Carrot leaf spot បង្កដោយផ្សិតឈ្មោះ Alternaria dauci

រោគសញ្ញា:

ស្លឹកដែលចាស់គឺទទួលរងការបំផ្លាញដំបូងគេ។ ស្នាមពណ៌ប្រផេះចាស់ ប្រែទៅជាចំណុចអុចៗពណ៌ត្នោត រាងជាជ្រុងជាមួយនឹងស្នាមពណ៌លឿងនៅជុំវិញកើតឡើងនៅលើស្លឹក និងទងស្លឹក។ នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌ អំណោយផលចំណុចអុចៗទាំងនោះបានរាលដាលចូលគ្នា ហើយធ្វើឱ្យស្លឹកទាំងនោះប្រែទៅជាខ្មៅ ក្រៀម និងងាប់។ ស្ព័ររបស់ផ្សិតក៏បានរាលដាលបន្តពីស្លឹកចាស់ទៅដល់ត្រួយរបស់ដំណាំផងដែរ។ ផ្សិតប្រភេទនេះអាចកើតមានពេលដំណាំនៅដំណាក់កាលកូនតូចៗទាំងមុន និងក្រោយដំណុះគ្រាប់ធ្វើឱ្យកូនការ៉ុតងាប់(damping off)។ ផ្សិតប្រភេទនេះ (Alternaria) អាចរស់បន្តទៅរដូវក្រោយទៀត ដោយស្នាក់អាស្រ័យនៅ

ក្នុងដី និងនៅក្នុងគ្រាប់ពូជផងដែរ។

ជំងឺអុចស្លឹកការ៉ុត (Carrot leaf spot)

ចំណាំ:

ជំងឺប្រភេទនេះស្រដៀងគ្នាជាមួយជំងឺមួយទៀតដែលបង្កឡើងដោយពពួកផ្សិតមួយប្រភេទផ្សេងទៀតគឺ Cercospora carotae មានស្នាមជារង្វង់ ឬអុចៗពណ៌ប្រផេះកើតមាននៅលើស្លឹក និងទងស្លឹក ហើយបើនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុមានសំណើមខ្លាំង អាចបណ្តាលឱ្យកើតជាស្នាមរលាកនៅលើស្លឹក។

វិធានការការពារ:

~ ប្រើប្រាស់ពូជដែលធន់ទ្រាំបើសិនអាចរកបាន ពិសេសគ្រាប់ពូជដែលមិនមានជាប់មកជាមួយនូវ ពពួកផ្សិត Alternaria និង Cercospora.

~ ប្រើប្រាស់គ្រាប់ពូជដែលបានទទួលស្គាល់ និងសម្អាតស្អាតល្អ ឬគ្រាប់ពូជដែលបានយកទៅធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មនឹងទឹកក្តៅ ៥០អង្សាសេ ក្នុងរយៈពេល២០នាទី។

~ បណ្តុះកូនការ៉ុតជាមួយដីដែលបានសំលាប់មេរោគ និងនៅក្នុងថាសបណ្តុះដែលស្អាតល្អ។ ធ្វើការ ត្រួតពិនិត្យតាមដានជាប្រចាំកូនដែលមានរោគសញ្ញាត្រូវដក់ចោល។

~ កាត់ប្រមូលដើមការ៉ុតដែលដុះមូរចេញពីចម្ការ ព្រោះវាជាប្រភពនៃការចម្លងរោគ

~ ជៀសវាងការដាំដំណាំនៅផ្នែកខាងក្រោមខ្យល់ ឬផ្នែកបន្ទាប់ចម្ការធ្លាប់មានជំងឺព្រោះអាចឆ្លងរាលដាលតាមខ្យល់ និងទឹកទៅចម្ការផ្សេងទៀត

~ ត្រូវបន្ថែមជីធម្មជាតិ នៅស្រទាប់ដីខាងលើ។ ការបាត់បង់សារធាតុចិញ្ចឹម ពិសេសការខ្វះសារធាតុ ប៉ូតាស្យូម អាចបង្កើនភាពងាយរងគ្រោះដោយជំងឺដល់ដំណាំការ៉ុត

~ ប្រសិនបើអាច ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពជាចង្អូរៗ នោះនឹងអាចគ្រប់គ្រងការងារស្រោចស្រពបានល្អបំផុត។ ជៀសវាងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធស្រោចស្រពក្រៅពីនេះដែលអាចនាំឱ្យស្លឹកការ៉ុតសើម និងជំរុញ ដល់ការរីករាលដាលនៃជំងឺ

~ ស្រោចស្រពនៅពេលថ្ងៃដើម្បីទុករយៈពេលឱ្យដំណាំស្ងួត ការស្រោចស្រពនៅពេលយប់នឹងធ្វើឱ្យដំណាំសើម និងជំរុញដល់ការវិវឌ្ឍន៍របស់ជំងឺ

~ ត្រូវដាំដំណាំនៅលើថ្នាលដែលខ្ពស់ និងចន្លោះរងធំទូលាយដើម្បីឱ្យទឹកហូរធ្វើឱ្យដីឆាប់ស្រស់ទឹក

~ ត្រូវរក្សាទុកការ៉ុតដែលគ្មានស្នាមរបួស ព្រោះការ៉ុតដែលរងរបួសស្នាមងាយនឹងឆ្លងជំងឺ

~ សម្អាតសម្ភារម៉ាស៊ីនផ្សេងៗបន្ទាប់ពីប្រើប្រាស់ដំបូងព្រោះវាអាចចម្លងជំងឺបាន

~ ប្រមូលយកកម្ទេចកម្ទីកាកសំណល់ដំណាំចេញពីចម្ការបន្ទាប់ពីប្រមូលផលរួច ដើម្បីការពារវត្តមានស្ព័រផ្សិតបន្តចម្លងនៅពេលដាំដុះនៅរដូវបន្ទាប់

~ ត្រូវដាំដំណាំបង្វិល យ៉ាងហោចណាស់ពនឆ្នាំម្តង ជាមួយនឹង

ដំណាំដែលមិនងាយទទួលរងការឆ្លងជំងឺ។ ហាមដាំដំណាំបង្វិលជាមួយនឹងដំណាំផ្សេងៗដូចជា ខ្ទឹម ស្ពៃក្តោប ត្រសក់ សាលាដ ប៉េងប៉ោះ...។

វិធានការកម្ចាត់:

~ ការធ្វើប្រព្រឹត្តកម្មគ្រាប់ពូជ ធ្វើការសំអាត ឬត្រាំគ្រាប់ពូជជាមួយថ្នាំដែលមានសារធាតុសកម្មដូច ជា Thiram ឬ Captan ដើម្បីការពារកូនដំណាំពីការរលួយ។

~ ដើម្បីការពារ និងកម្ចាត់ផ្សិតប្រភេទនេះកសិករ ឬអ្នកដាំដុះ អាចប្រើប្រាស់ថ្នាំគីមីកសិកម្មដែលមាន ធាតុសកម្មដូចជា ៖ Iprodione, Copper formulations, Mancozeb និង Chlorothalonil។

១.២. ជំងឺរលាកបង្កដោយបាក់តេរី (bacterial blight of carrot):

ជំងឺប្រភេទនេះបង្ករឡើងដោយបាក់តេរីឈ្មោះ Xanthomonas hortorum pv. carotae

រោគសញ្ញា:

រោគសញ្ញានៃការរលាកដោយបាក់តេរីនេះគឺ ដំបូងលេចចេញជាស្នាមពណ៌លឿងតូចៗដែលមានសណ្ឋាន ជាជ្រុងៗនៅលើកោសិកានៃស្លឹក។ ចំណុចកណ្តាលនៃកន្លែងដែលកើតនោះក៏ចាប់ផ្តើមប្រែទៅជាស្ងួត និងមានចំណុចអុចៗពណ៌ត្នោតជាមួយនឹងនឹងស្នាមពណ៌លឿងព័ទ្ធជុំវិញ។

ជំងឺរលាកបង្កដោយបាក់តេរី (bacterial blight of carrot)

វិធានការការពារ និងកម្ចាត់:

វិធានការចម្បងៗនៃការគ្រប់គ្រង ជំងឺរលាកបង្កដោយបាក់តេរី រួមមាន ៖

~ ធ្វើការដាំដុះតែកូនដំណាំដែលមិនមានជំងឺ ឬកូនដំណាំដែលមានសុខភាពល្អ

~ ធ្វើការប្រឡាក់គ្រាប់ពូជជាមួយថ្នាំគីមីកសិកម្មដូចជាពពួក Copper ជាដើម

~ អនុវត្តវិធីសាស្ត្រដាំដំណាំបង្វិលរៀងរាល់២ទៅ៣ឆ្នាំម្តង ឬភ្ជួរលប់កាកសំណល់កម្ទេចកម្ទីឱ្យបានស្អាតល្អ

~ ការប្រើប្រាស់ថ្នាំបាក់តេរីដែលមានធាតុសកម្ម Copper គឺអាចពន្យាពេលនៃការវិវឌ្ឍន៍របស់ជំងឺ ពិសេសការបាញ់ថ្នាំនៅដំណាក់កាលដំបូង (ដំណាក់កាលការ៉ុតនៅតូច)។

១.៣.ជំងឺរលួយទន់បង្ករដោយបាក់តេរី (Bacterial Soft Rot on Carrots):

បង្ករដោយបាក់តេរីឈ្មោះ Pectobacterium carotovorum ដែលពីមុនគេហៅឈ្មោះថា Erwinia carotovora.

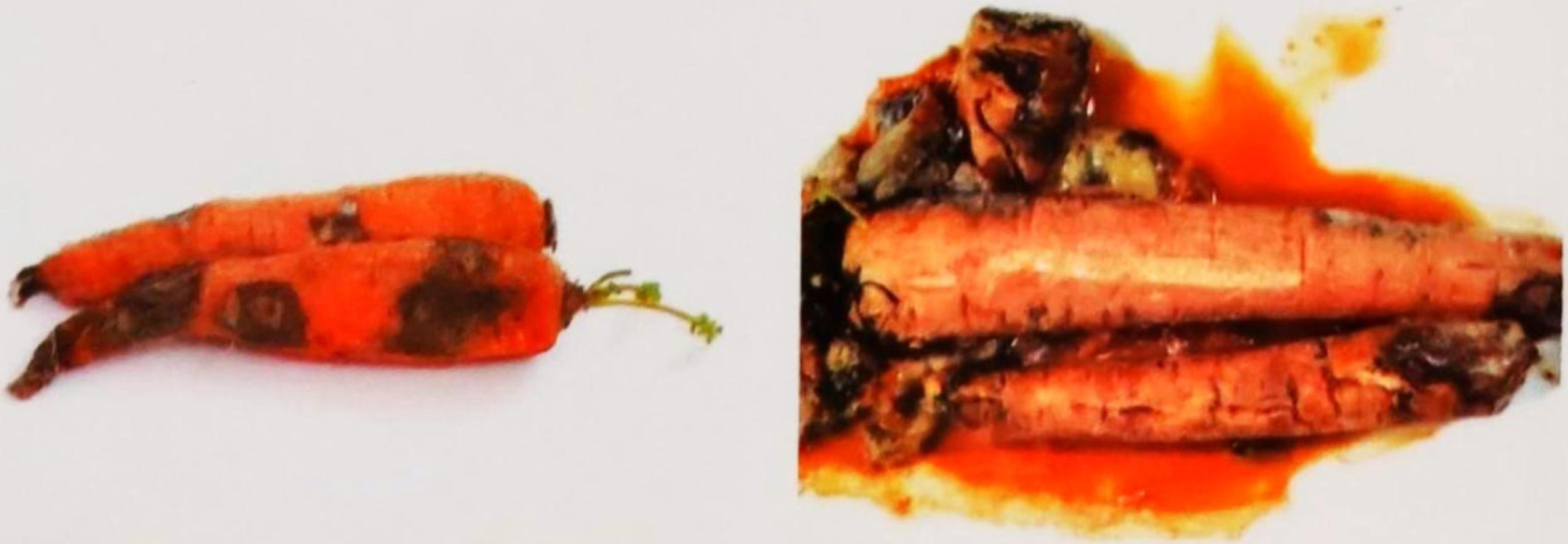

ជំងឺបាក់តេរីរលួយទន់បង្ករដោយបាក់តេរី (Bacterial Soft Rot on Carrots)

វិធានការការពារ:

~ ការ៉ុតជាដំណាំដែលត្រូវការស្រស់ទឹកឱ្យបានល្អ ដូចនេះការ

ស្រោចទឹកត្រូវមានការយកចិត្តទុកដាក់អាចស្រោច២ដងក្នុងមួយសប្តាហ៍ទៅតាមរដូវកាលដាំដុះ។

~ អាចដាំបង្វិលជាមួយនឹងដំណាំផ្សេងៗទៀតដូចជា សណ្តែកបារាំង សណ្តែងសៀង និងពពួកស្មៅចំណីសត្វជាដើម។

~ជៀសវាងធ្វើឱ្យមានរបួសស្នាមទៅលើការ៉ុតទាំងនៅដំណាក់កាលតូចៗ ឬនៅដំណាក់កាលប្រមូលផលគឺដើម្បីការពារពីការជ្រាតចូលនៃភ្នាក់ងារបង្ករោគផ្សេងៗ។

~ ត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើការថែទាំនៅតំបន់ដែលគ្មានជំងឺឬកន្លែងរុក្ខជាតិមានសុខភាពល្អបន្ទាប់មកទើបធ្វើការថែទាំនៅតំបន់ដែលមានការរាតត្បាតពីជំងឺ ធ្វើបែបនេះគឺដើម្បីការពារពីការចំលងពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយទៀត។

~ជៀសវាងធ្វើការប្រមូលផលការ៉ុតនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌមានសំណើមខ្លាំង។

វិធានការកម្ចាត់:

~ ធ្វើការប្រមូល និងកម្ទេចចោលរាល់រុក្ខជាតិដែលមានជំងឺ

~ បាញ់ថ្នាំគីមីកសិកម្មដែលមានធាតុសកម្ម Copper oxychloride ចំនួន៦០ក្រាមលាយនឹងទឹក ចំនួន២០លីត្រ។ ហើយអាចបាញ់លើកទី២ម្តងទៀតនៅរយៈពេល២សប្តាហ៍ក្រោយពេលបាញ់ លើកទី១ ការបាញ់ថ្នាំប្រភេទនេះគឺអាចបាញ់ច្រើនបំផុត២ដងប៉ុណ្ណោះក្នុងមួយរដូវដាំដុះ។

២. សត្វល្អិតលើដំណាំការ៉ុត:

២.១. ដង្កូវឃោលខោង:

វិធានការការពារ :

~ត្រូវអានការណែនាំនៅលើស្លាកសញ្ញានៃផលិតផលនីមួយៗឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដូចជាកម្រិត ណែនាំ និងដែនកំណត់នៃចំនួនត្រូវប្រើប្រាស់។

~ ត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យដំណាំឱ្យបានទៀងទាត់ និងប្រើថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតនៅពេលដែលកម្រិតនៃការខូចខាតរបស់ដំណាំមានច្រើន និងត្រូវបាញ់តែតំបន់ណាដែលត្រូវការប្រើប្រាស់ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិតតែប៉ុណ្ណោះ

~ ត្រូវបាញ់ដូរមុខថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត។ ការប្រើប្រាស់សារធាតុគីមីក្នុងក្រុមតែមួយអាចនាំឱ្យមានការវិវឌ្ឍន៍នៃភាពស៊ាំកាន់តែលឿន

~ ការពារសត្វល្អិតមានប្រយោជន៍តាមរយៈនៃការបាញ់ថ្នាំពួក Bacillus thuringiensis (Bt) ដែលវាសម្លាប់ តែពពួកសត្វល្អិតចង្រៃតែប៉ុណ្ណោះមិនប៉ះពាល់ដល់សត្វមានប្រយោជន៍នោះទេ

~ ហាមមិនឱ្យលាយថ្នាំសត្វល្អិតច្រើនមុខបញ្ចូលគ្នានោះទេ

~ អនុវត្តវិធានការអនាម័យចម្ការឱ្យបានស្អាត ដូចជាត្រូវសម្អាតស្មៅដែលដុះក្នុងចម្ការ និងកាកសំណល់ដំណាំពីរដូវមុន។

វិធានការកម្ចាត់:

ដំណាក់កាលដែលល្អបំផុត ក្នុងការកម្ចាត់ពួកដង្កូវយោលទោងត្រូវធ្វើក្នុងដំណាក់កាលជាកូនដង្កូវ ហើយប្រភេទថ្នាំដែលកសិករអាចប្រើប្រាស់សម្រាប់ធ្វើការកម្ចាត់ពពួកដង្កូវយោលទោង ជាប្រភេទថ្នាំបែបជីវសាស្ត្រដូចជា Bacillus thuringiensis subsp. aizawai ជាដើម និងថ្នាំគីមីកសិកម្មមួយចំនួនទៀតដែលមានធាតុសកម្មដូចជា Flubendiamide, Chlorfenapyr Chlorantraniliprole, Emamectin benzoate, Indoxacarb, Fipronil ដែលអ្នកប្រើប្រាស់ត្រូវប្រើឆ្លាស់គ្នាទៅវិញ ទៅមកដើម្បីការពារទៅនឹងភាពស៊ាំរបស់ដង្កូវ។

IX. ការប្រមូលផល

មុនពេលប្រមូលផល ត្រូវបញ្ឈប់ការប្រើប្រាស់ថ្នាំកសិកម្មឱ្យបានពី៧-១០ថ្ងៃ ត្រូវពិនិត្យមើលទៅលើសំបកមើមមានលក្ខណៈរលោងហើយ ឬនៅ មើមគ្មានលក្ខណៈស្គោតនៅផ្នែកកណ្តាល និងមើមបានលូតចេញដីថ្នាលល្មមអាចប្រមូលផលដែរឬទេ។

លក្ខណៈសម្បត្តិរបស់មើមដែលអាចធ្វើការប្រមូលផលបាន

ដំណាំការ៉ុត ជាប្រភេទដំណាំដែលអាចទទួលទានស្រស់ និងឆ្អិន យើងអាចធ្វើការប្រមូលផលបាន នៅពេលដំណាំការ៉ុតមានអាយុចាប់ពី៣ទៅ៤ខែបន្ទាប់ពីដាំរួច។ ចំពោះរយៈពេលនៃការប្រមូលផលវាអាស្រ័យទៅលើប្រភេទពូជនីមួយៗ។ គេត្រូវការផ្តាច់ទឹក ឬឈប់ស្រោចស្រព មុនពេលប្រមូលផល យ៉ាងហោចណាស់ឱ្យបានមុនពី២ទៅ៣សប្តាហ៍ដែរ ដើម្បីឱ្យមើមការ៉ុតមានរស់ជាតិផ្អែម និងសម្បូរជីវជាតិ។ ប៉ុន្តែយើងក៏អាចធ្វើការស្រោចស្រពបានដែរ តែត្រូវស្ថិតក្នុងកម្រិតតិចទួចៗ ដោយមិនឱ្យជោគជាំពេក និងជារៀងរាល់ថ្ងៃនោះទេ។ ពិសេសនៅពេលត្រូវដកត្រូវស្រោចទឹកឱ្យជោគនៅពេលល្ងាច។ វិធីសាស្រ្តក្នុងការប្រមូលផលការ៉ុតត្រូវដកយកទាំងឫសតែម្តង ហើយបន្ទាប់មក គេធ្វើការកាត់ផ្នែកលើក្បាល

របស់មើមការ៉ុតចេញ និងលាងសំអាតឱ្យបានល្អ។ ចំពោះទិន្នផលដែលយើងអាចនឹងទទួលបាន អាចចាប់ពី២៥ ទៅ៣០តោន/ហ.ត ចំពោះទិន្នផលនេះទៀតសោត ក៏អាស្រ័យទៅនឹងកត្តាជាច្រើនមានដូចជា លក្ខខណ្ឌអាកាសធាតុ ពូជ បច្ចេកទេសដាំដុះ និងកត្តារួមផ្សំមួយចំនួនទៀតផងដែរ។

១. បច្ចេកទេសក្រោយពេលប្រមូលផល:

ដំណាំការ៉ុត ត្រូវបានគេចាត់ថ្នាក់ដោយយោងតាមទំហំ និងប្រវែងរបស់វា ជាងនេះទៀត គេក៏អាចធ្វើការកំណត់ទៅតាមលក្ខណៈទ្រង់ទ្រាយ ភាពរលោង និងភាពហាប់របស់សាច់ការ៉ុតជាដើម។ ត្រូវដកចេញនូវប្រភេទមើមដែលមានការខូចខាតនានា ដូចជា រលួយ មានស្នាមសត្វ

ល្អិតបំផ្លាញ មានការប៉ះទង្គិច បណ្ដាលមកពីការប្រមូលផល មិនមានការប្រុងប្រយ័ត្ន និងកត្តាផ្សេងមួយចំនួនទៀត។

២. ការជ្រើសរើស ឬបែងចែកចំណាត់ថ្នាក់:

ក្រោយការប្រមូលផល ត្រូវធ្វើការបែងចែកមើមជាបីប្រភេទ:

- ប្រភេទលេខ១ ត្រូវជ្រើសមើមដែលធំជាងគេ
- ប្រភេទលេខ២ ត្រូវជ្រើសមើមដែលធំល្មម
- ប្រភេទលេខ៣ ត្រូវជ្រើសមើមដែលមានខ្នែង ឬមានការប៉ះទង្គិច បាក់បែក ដើម្បីយកទៅកែច្នៃ
- ត្រូវកាត់តម្រឹមឫសកែវ ឫសស្មែងវែងៗដែលនៅជាប់មើមរបស់វាចេញ និងកាត់ស្លឹកដោយទុកចម្ងាយពីមើមប្រហែល៥-១០ស.ម

មើមការ៉ុតមិនទាន់កាត់ឫស

មើមការ៉ុតកាត់ឫសរួច

៣. ការវេចខ្ចប់:

ត្រូវធ្វើការវេចខ្ចប់មើមការ៉ុតទៅតាមចំណាត់ថ្នាក់របស់វាពីលេខ១-៣ ដោយដាក់មើមរបស់វាផ្ទុយគ្នា ដាក់ទៅក្នុងកញ្ចេ ឬឡាំង ការរៀបចំបែបនេះធ្វើឱ្យយើងងាយស្រួលតម្រៀប និងដាក់មើមការ៉ុតបានច្រើន។ តែបើដាក់ក្នុងថង់ប្លាស្ទិកត្រូវរៀបមើមការ៉ុតបណ្ដោយគ្នាវិញ។

៨. ការស្តុកទុក:

ប្រសិនបើយើងដកភ្លាម ហើយយកទៅប្រើប្រាស់ភ្លាម យើងអាចលាងទឹកមើមការ៉ុតបាន។ ព្រោះការលាងទឹកធ្វើឱ្យយើងមិនអាចទុកយូរបានទេ គឺបានត្រឹមតែ២-៣ថ្ងៃតែប៉ុណ្ណោះ។ តែបើយើងទុកមើមដំឡូងដែលបានលាងរួចយូរជា២-៣ថ្ងៃ ធ្វើឱ្យមើមការ៉ុតរលួយផ្អែកពីខាងក្នុង។ គេអាចរក្សាទុកបានរយៈ៧ថ្ងៃ លុះត្រាតែយើងយកដីខ្សាច់ទៅក្រាលនៅបាតកញ្ជែដែលមានប្រហោងខ្យល់ ហើយយកក្រណាត់ដែលជក់ទឹកមកជ្រលក់ទឹកឱ្យជោគ និងពូតឱ្យនៅសើមល្មម រួចគ្របពីលើ បើឃើញក្រណាត់នេះស្ងួតត្រូវបាញ់ទឹកផ្សើមពីលើក្រណាត់ជាប់ជានិច្ច។ ការធ្វើបែបនេះយើងអាចរក្សាបានរហូតដល់ទី៧ថ្ងៃ មិនមានការខូចគុណភាពឡើយ។

មើមការ៉ុតក្រោយការប្រមូលផល និងលាងសម្អាត

៩. ការដឹកជញ្ជូន:

~ ការដឹកជញ្ជូនតាមម៉ូតូ រ៉ឺម៉ក ឬរថយន្តមកលក់នៅទីផ្សារត្រូវត្រូវតម្រៀបមើមជាថ្នាក់

~ ជៀសវាងការដាក់ត្រួតលើគ្នា នាំឱ្យមានការប៉ះទង្គិច បង្កឱ្យមានការបាក់ បែក ធ្វើឱ្យបាត់បង់ប្រាក់ចំណូល

អាសយដ្ឋាន : ផ្ទះលេខ២០០ មហាវិថីព្រះនរោត្តម សង្កាត់ទន្លេបាសាក់
ខណ្ឌចម្ការមន រាជធានីភ្នំពេញ

ទូរស័ព្ទលេខ : ០១២ ៩២ ៦៨ ៩២/០១៥ ៥៩ ២០ ២៧

ទូរសារលេខ : ០២៣ ២១ ០៩ ៤៨

Facebook : នាយកដ្ឋានផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម/Department of Agricultural Extension

គេហទំព័រ : http://www.khmeragri.info/wordpress